

Моє життєве кредо

Йосип Мартинюк

Я син землі, селянського я роду,
Що знає ціну хліба й мозолів!
Плекаю цвіт я нашого народу
Майбутнє наше, рідної землі.

Шумить дзвінкоголоса дітвора, -
Для мене щастя більшого не треба,
Як вчить її любові і добра, -
Оце і є моє життєве кредо.

Я серце дітям віддаю щодня,
Хоча за це невдячність часом маю,
Та школа, діти - це моє життя
І кращого собі я не бажаю.